

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Martyrs

جانبازان

س.رها
۱۵ نومبر ۲۰۱۳

شهادت زنده یاد رفیق فیض را با تعهد به ادامه راهش گرامی داریم

دوازدهم نومبر ۱۹۸۶ توده های ستمدیده افغانستان همدم و غمخواری را از دست دادند که به گفتهٔ ماکسیم گورگی: دربین روشنفکران انقلابی افغانستان لفظ نبوغ برزنده ترش بود.

زنده یاد داکتر فیض احمد، از پیشتاازان جنبش مقاومت و ایستادگی افغانستان هرچند عمر نسبتاً کوتاه و از لحاظ زمانی قصیر، ولی به بلندای تاریخ جاودانه وطن ما و به سنگینی کوه های بابا و پامیر و واخان سربلند زیست و رسم آزادگی و آزادی خواهی را ترسیم کرد و مکتب پربار مارکسیزم را با تلفیق خاصش در رابطه با اوضاع مختص به خود کشور ما، گسترده تر و غنای بیشتری بخشید. طول زندگی زنده یاد، رفیق داکتر فیض کوتاه، ولی عرضش را پایانی نیست و تا انسان است و انسانیت، پیشتاازان جنبش مقاومت میهن ما و شهیدان راه انسانیت و آزادی جاودانه خواهند بود. حقیقتاً هم طول زندگی، ده سال کم تر یا بیشتر در نفس خود اهمیتی ندارد، بلکه، بار و ارزش انسانیت و میزان تأثیر گذاری اش بالای دیگران، دارای اهمیت خاص است و از این رهگذر، شهیدان راه آزادی و آزادی وطن ما تا آن سوی دیار تاریخ هم زنده و جاودان خواهند بود و راهش همچنان پر رهرو.

شهیدان زنده یاد وطن ما، داکتر فیض ها، مجید ها، رهبرها، میناها، رستاخیز ها، سرمدها و دهمها فرزندان پاک و پاکباز این وطن، چه سنگین و پر عظمت زیستند و چه جاودانه به خاطره ها تبدیل شدند، دعوت مرگ را بالبخند پاسخ دادند و مست سرمست به تاریخ پیوستند. به راستی که هرکسی با مرگ روبه رو می شود ولی، مرگ برای همه یکسان نخواهد بود، مرگ کسانی همچون «پرقو»، سبک و بی خاصیت اتفاق افتیده و از کسانی هم سنگین تر از «کوه تایی»!

شهیدان دلیر و آزاده میهن ما جان برکف برای آزادی و برابری رزمیدند و با نثار خون خودها نهال آزادیخواهی را آبیاری کردند، ما همچنان راه پرارزش و پویای شان را ادامه می دهیم و اجازه نخواهیم داد تا کرگسانی نحس با خون شهیدان دلیر وطن ما بازی کرده و آن را به حراج گذارند، دستاویز قرار دهند تا خوک سرمایه را شاد سازند و ادامه راه شهیدان را از اوپاما و انگلا مرکل بخواهند و به یاد آن شهیدان فند و انجو قطار کنند و یا هم با تبتانی با هیولای امپریالیزم ادامه راه شان را از پشت برج و باروی کشورهای امپریالیستی اعلام دارند و «جنگ خلق» را نوید دهند!

ما شهیدان وطن خود را گرامی می داریم، چون راه شان پرارزش و گرامی است، هدفی که به خاطرش خنده کنان سرود مرگ را پذیرا شدند، گرامی است، و از این است که این شهیدان دلیر و آزاد انسانان این خطه تا ابد زنده خواهند ماند.

زنده یاد رفیق داکتر فیض به سان زنده یادان دیگر وطن ما و پیشتازان راه و رسم مبارزه و مقاومت، پربار و پر ارزش زیست و لحظه ای مردم خود را در این راه تنها نگذاشت، بلکه همیشه رهنمای خلق و طنش بود، تارسیدن به جاده آزادی و برابری، اما افسوس که زالوی مرگ حسود تر از آن بود و جانوران وحشی، وحشی تر و درنده تر از آن بودند که بتوانند بیش از آن پرچم سرخ ایستادگی و مقاومت وطن ما را برافراشته ببینند و همین بود که به تاریخ دوازدهم نومبر ۱۹۸۶ دریای توفنده و خروشان مقاومت و مبارزه وطن م ارا با ریختن جبهه خونی دلیر مردان این دریای خروشان، توفنده ترو جاودانه تر ساخت و کسان دیگری را به ادامه راه آن شهیدان دعوت کردند.

راه شهیدان زنده یاد وطن ما ادامه دارد.